

andre Indstillinger ogsaa gjort den, at det under de nærværende Krigsforhold maatte forblive ved de, angaaende de borgerlige Corpser givne Lovbestemmelser med enkelte Modificationer. Det er denne Indstilling, Udvalget har fundet at have saa antagelige Grunde for sig, at man har troet, specielt at burde fremhæve den, og opfordret Thinget til at overveje, om den ikke maatte være at tage til følge og Lovens Udførelse saaledes for Diebliffet at stille i Bero. Heraf maa imidlertid ingenlunde udledes, at Udvalget skulde have været utilbøieligt til at gaae ind paa Udfæstets Behandling, og, for at denne Tanke saameget mindre skulde opstaae, har man efter bedste Gyde, saa udvømmende, som man antog Tiden vilde tillade det, behandlet de enkelte §§er og foreslaaet de Modificationer og Forandringer, som man fandt hensigtsmæssige, idet man har benyttet det forhaandenværende, rigtignok ikke meget betydelige, Materiale, som deels indeholdes i Borgerrepræsentanternes Forhandlinger over det tidligere Lovudkast, og deels blev Udvalget tilfjættet fra Justitsministeriet, ligesom man ogsaa har haft en Conference med Chefen for Borgervæbningen. Skulde imidlertid nu det ærede Thing finde Forslagets Bestemmelser hensigtsmæssige og antage, at Loven nu burde udgaae, troer jeg ikke, at Udvalget kan have Noget derimod, jeg for min Deel idetmindste ikke. Jeg skal imidlertid med nogle faa Ord tillade mig at motivere vor principale Indstilling.

Saafernt man idetmindste tilnærmelsesviis kunde calculere Antallet af det Mandskab, Borgervæbningen for Fremtiden vil kunne komme til at bestaae af, vilde Lovudkastets Bedømmelse i flere Punkter have været lettere og kunnet skee med større Sikkerhed, og havde man haft et Tjenestereglement liggende for sig, havde dette endnu mere været Tilfældet. Man havde da Noget at støtte sig til, ikke blot ved at bestemme, hvorledes Væbningen skulde organiseres, men ogsaa ved at tage Beslutning om, hvem Tjenesteflygten egentlig skulde paahvile, og hvor længe den skulde vedvare. Den høitærede Justitsminister har imidlertid formeent, at Loven maatte gaae forud for Tjenestereglementet, og man maa indrømme, at, førend Loven er givet,

førend det er bestemt, hvem der er tjenesteflygtig, førend man veed, hvormange man har at raade over, førend man har en saadan Kundskab, vil et Tjenestereglement ikke kunne gaae i den nødvendige Detail, og altsaa heller ikke godt kunne gives; altsaa Loven maatte gives først. Men, ogsaa for at give den, vil det, som jeg allerede har tilladt mig at bemærke, være af Bigtighed nogenlunde at kunne beregne Tilgangen til Væbningen. Kun saaledes faaer man nemlig et rigtigt Fundament for Organisationen, om det s. Ex. maatte være hensigtsmæssigere at lade hele Væbningen udgjøre et Corps, eller om 2 Corps maatte være at foretrække. Bliver Tilgangen betydelig, vil Tjenestetiden kunne indskrænkes ganske anderledes end under den modsatte Forudsætning. Bliver Tilgangen betydelig, kunne Fritagelserne gives en ganske anderledes Udvidelse, end man nu har tænkt paa at give dem. Nu har man maattet gaae ud fra den Forudsætning, at Reglementet vilde blive nogenlunde lempet efter Omstændighederne, at Fritagelser kun ere givne i saa overmaade indskrænket Antal, at navnlig Embedsmændenes Fritagelse i saa særlig Grad er indskrænket. Skulde saadanne Lempninger ikke kunne finde Sted ved det Reglement, som vil være at give, maatte vistnok nogle flere Fritagelser indrømmes, som Udvalget har tænkt sig kunde skee ved en Tillægslov. Men hvor stor nu Tilgangen vil blive, vil i høi Grad afhænge af den tilkommende Plan for Armeorganisationen. — Det er altsaa, hvad der kunde tale for ikke at give Loven for Diebliffet. Men paa den anden Side maa det vistnok indrømmes, at det kan være paatrængende nødvendigt, at der gives enkelte Bestemmelser saa hurtigt som muligt, saaledes som Udvalget har tilladt sig at antyde i sin Betænkning. Foruden hvad vi der have tilladt os at antyde, skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at Officærcorpset trænger i høi Grad til Tilgang; for at supplere det, bliver det altsaa nødvendigt, at nogle Bestemmelser derom blive tagne. Man kan ogsaa sige, at Loven ligesaavel skal være beregnet paa en Krigstilstand, da Tilgangen vil aftage betydeligt, som paa en Fredstilstand, og ikke nærmest paa den sidste, at der skal gives almindelige, i Ret og